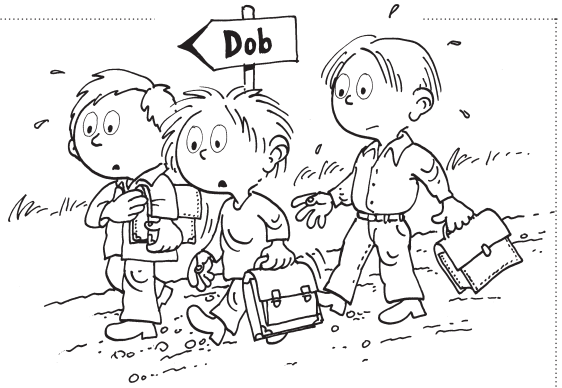

Šolska pot

V ljudsko šolo sem hodil pri Božjem grobu. Takrat smo otroci hodili peš v šolo. Od Doba do Božjega groba je približno dva in pol kilometra. V šolo smo hodili pol ure in nam otrokom se je zdela pot neznansko dolga.

Konec prvega šolskega tedna smo šli iz šole domov sosedova Anzej in Pepej ter jaz. Anzej je hodil v 2. razred, Pepej pa z mano v prvega. Tik pred vasjo pa smo videli, da se moj oče pelje s traktorjem in s prikolico v Pliberk po krmo za prašiče. Tako smo mi trije korenjaki sklenili, da se ne bomo več mučili in da bomo čakali na očeta, ko se vrne iz Pliberka. Če bi šli naprej, bi bili verjetno v kakih petih minutah doma. Ulegli smo se v travo in začeli smo pisati domačo nalogo. S Pepejem sva morala »pisati« palice in kroglice ter še druge znake. Pisanje

na travniku je bilo seveda mučno, ker je bila trava mehka in je zvezek ležal upognjen na tleh. Temu primerno je bila videti tudi domača naloga – kroglice so bile podobne krompirju, palice pa vejam. Poleg tega pa je bilo na strani precej temnih pack od radirke. Čez približno uro in pol pa smo slišali, da se pelje oče s traktorjem iz Pliberka. Stekli smo na cesto, ga ustavili in se peljali z njim domov. Doma smo bili pošteno kregani, poleg tega pa sem moral popackano domačo nalogo napisati še enkrat.

